

Gurvik

Social, Political, and Research monthly
publication

گورویک د لوی افغانستان
د ارمانجنو سنگر!

یکشنبه، د ۱۳۹۷ ل کال د مرغومي ۱۶مه | د ۲۰۱۹ ز کال د جنوري ۶مه، دویم کال، نهمه گڼه

Ketabton.com

کې ژوند دی

پی ټی اېم؛ پښتونخوا کې منځلاری سیاست

نذیراحمد "سهار" کابل مېشتی مسید

په پښتونخوا کې د پښتنو نوي غورځنگ، چې په پښتون پسرلي هم مشهور دی، هلته د پښتون قومي سیاست د راتلونکي په اړه نوې هیلې ټوکولې دي.

منظور پښتین له وزیرستان نه تر پېښور، کوټې او له کوټې تر کابل، د پښتون ویبناټه (Pashtun Awakening) د سمبول حیثیت خپل کړی او دې کار پر یوه قومي محور د پښتنو، په ځانگړي ډول له ډیورنډ کرښې پورې غاړې پښتنو د راغونډولو فرصت هم رامنځته کړی.

د پښتون ژغورنې غورځنگ ظاهرا د ملتپالنې او مذهب ترکیب دی، چې له سیاسي راه قبايلي، ټکنونه او غیر سیاسي، څو قوم - اجنډا پرمخ وړی.

ست پاخه روایتونه ژوندي دي.

خان، رحمزادخان او په سلگونو خدایي خدمتگارانو

ه پاته دي... ۲ مخ

پښتون ژغورنې غورځنگ د ایین په لومه کې

زه
ن"

په بني گل کې ژوند...

هغه سپين ږيری عبدالصمد چې ورته ويل يې» فضل غفوره! تسليم شه، په يوه گهڼټه کې دننه تسليم شه، په دې کې د خير دى» دا د خدايي خدمتگارانو پر پله د روان سري ږغ وو، دا د عوامي نېشنل گوند د بنو ضلعي صدر ږغ وو.

د بني گل د ځوانانوقامي جذبې چې د بني گل ماڅيگرۍ د ژبړکيتوب د علامتي هارونو په شان جوتي شوې، پاکستاني رياست وارخطا شو.

« لمبر ون « د بني گل د ژنيو له قامي ولولي په ډار شو.

« لمبر ون « ته بني گل نمبر ون چيلنج ورکړ.

بني گل په قامي ننگ کې نمبر ون وخوت.

د نمبر ون بني گل په شا نمبر ون وزيرستان ولاړ وو او ورته ويل يې:

گوره چې وار د خطا نشي

د گلو ځانگه دې پر سر ولاړه يمه

د بني گل د پي ټي ايم کارکنان نن په زندان دننه دي. د

څومره لوی جرم په تور دننه دي. رياست ورباندې مقدمه

کړې او پکې ليکلي يې دي چې دې خلکو د ترهگرۍ غندنه کوله او امن يې غوښت.

کامربډ سليم امن غوښت.

سعید وطنيار امن غوښت.

نديم عسکر امن غوښت.

بخت نياز اډوکېټ امن غوښت.

حنيف پښتین امن غوښت.

زه د چا چا نوم وليکم؟ زه په څومره نومونه وليکم؟ خو ټول

بني گل امن غوښت. په جلسه کې حاضرو پنځوس زره

پښتنو امن غوښت.

په بني گل کې پنځوس زره پښتنو جنگ ريچکټ کړ.

پنځوس زره پښتنو د جنگي اقتصاد د پالیسۍ غندنه وکړه.

پنځوس زره پښتنو د ښو او بدو طالبانو توپيروغندلو.

پنځوس زره پښتنو نقاب پوش او برقعه پوش مسترد کړل.

پنځوس زره پښتنو په خپله خاوره د خپل اختيار غوښتنه وکړه.

پنځوس زره پښتنو نعره بازي وکړه:

يه جو دهشت گردې هې

اس کې پيچېې وردې هې

يه جو نامعلوم هې

يه همين معلوم هې

پنځوس زره پښتنو نعره بازي وکړه:

پښتون ژغورنې غورځنگ د آيين په ...

شوي، ويړول شوي او خپل شوي دي.

له دې امله، ملگرو ته په کار دي چې د پاکستان د آيين پر ځای د ملگرو ملتونو د انساني حقونو د منشور له مخې د پښتون انسان د ژوند د خونديتوب مبارزه وکړي، مبارزه په ويره، ډار او پټه نه ترسره کيږي، په دې پړاو کې به ځوانان سرونه شيندي، ميندې به بورې کيږي، پيغلې به د ملالی ټيپې په خوله راوړي، خو دا مزل به تر منزله رسي، د پنجاب بربريت او وحشت به ماتيږي، د پښتون په کور به د ازادۍ لمر را څيزي.

له دې امله، د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگرو ته په کار دې چې ورو، ورو د بغاوت، د انساني حقونو د ترلاسه کولو، د د بشري ژوند خپلولو په پار ځينو داسې مبارزو ته مخه کړي چې د پنجاب د فارورډ پاليسي پرې وننگوي، د پنجاب د پوځ جرړې پرې د پښتنو له سيمې وباسي، د پښتون انسان وجود او ژوند پرې وژغوري.

په دې وروستيو کې د بشری گوهر او افراسياب خټک د عوامي نشنل گوند څخه د وتلو دسيسه د همدې ناقانونيت (د پښتون وژني او ځوروني) ادامه ده چې په ډېره سپين سترگۍ عملي شوه، خو اوس د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگرو ته په کار دي چې په دې دواړو مشرانو ننگ وکړي، د افراسياب خټک صيب د لسگونو کلونو سياسي تجربې

څخه په گټه اخيستنې د پښتون ژغورنې غورځنگ مشرتوب ته مخه کړي، دا غورځنگ په سياسي ولسي مبارزه بدل کړي، ددې غورځنگ د بغاوت داسې بريدونه وټاکي چې د پنجاب د هر ظلم حساب کتاب وکړي، د نړيوال ملاتړ د ترلاسه کولو د پاره په نړيواله کچه (د ملگرو ملتونو، د امنيت شورا، د اروپايي اتحاديې، د اسلامي کانفرانس ...) په کچه د خپل شناخت تاييا ونيسي. موږ يې نه يواځې ملاتړ ته په ډگر ولاړ يو، بلکې غواړو د پښتون ژغورنې غورځنگ د لوی افغانستان د ارمان د پوره کولو وسيله وگرځي، د همدې غږ او چيغې له لارې پښتانه يو موټی کړي، د پنجاب د قبضي څخه پښتون خلاص کړي، او په نړۍ کې د نورو انسانانو په څير پښتون انسان هم د سيالی ژوند وکړي. هيله ده چې د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگري د پورته ذکر شويو اندېښنو په اړه ژور فکر وکړي، که اړتيا ليدلی کېدله موږ به ورسره د سياسي مانفيست په رامنځته کولو، د سياسي مبارزې د ليد لوري په ټاکلو او د ولسي مبارزې د پياوړتيا او پراخي په برخه کې د هر ډول مرستې ټټېر ووهو.

د گران، ازاد لوی افغانستان په هيله!

پي ټي ايم؛ پښتونخوا کې منځلاری...

محمودخان اڅکزي په مشرۍ د ملي عوامي گوند او د جماعت علماء اسلام مخکښ غړي مولانا محمد خان شيراني ملاتړ هم دغه تاريخي پيوند لري.

اې اين پي د تېر په څېر په پارلماني سياست ټينگار لري او د خپل گوند د يو شمېر مشرانو غړيتوب يې ظاهرا د پي ټي ايم د ملاتړ له امله ځنډولی، خو د پي ټي ايم منځلاری او غير سياسي تگلارې په پښتونخوا کې د ملتپالو ترمنځ د ټکر مخه ډب کړې ده. د تېرو وزيرستان محوره غورځنگونو برعکس، چې اتکا يې په وسله وال مقاومت وه، پي ټي ايم ځان پښتون شموله کړی او مبارزه يې هم په عدم تشدد ولاړه ده؛ هممهغه شعار، چې د اې اين پي اساس جوړوي. دې چارې د ملتپالو ترمنځ د شعار، دريځ، نظر او ليدلوريو وحدت او مشترکات رامنځته کړي او دا د پښتونخوا په قومي سياست کې يو نوی او مثبت تغيير دی.

پي ټي ايم په خپل تهاجمي قومي، خو په عدم تشدد ولاړ دريځ حجره او جومات په واقعي شکل سره يو کړي او د اې اين پي برعکس، له مذهبي گوندونو او د ټي ټي پي په څېر جنگياليو ډلو سره يې له تقابل نه هم ځان ژغورلی دی.

له تاريخي تجربو نه زيږيدلی دغسې قومي تحريک ددې جوگه دی، چې په پښتونخوا کې د يوه نوي سياست او تغيير تهداب شي.

ټولنيزه، سياسي او څېړنيزه مياشتنۍ خپرونه

له MTM نه د PTM پر لور سفر زه او قايد تحريک منظور...

په جنوبي وزيرستان کې د پوځ لخوا د ځاى پرځاى شويو ماینونو، ظلمونو... ناخوالو پر ضد يې لدې لارې خپله سپېڅلې مبارزه جاري وساتله، په سیمه کې به هره ورځ پر ملکي خلکو د پوځ لخوا ځاى پر ځاى شوي ځمکني ماینونه چاوديدل چې له امله يې خلکو خپل ژوند او يا هم د وجود ځينې غړي له لاسه ورکول دا لړۍ همداسې روانه وه چې له امله يې محسود ژغورنې غورځنگ(MTM) خپل زغم له لاسه ورکړى وو، يوه ورځ په دريو گلايو ماشومانو د ماين چاودنه وشوه چې له امله يې درې واړه سخت ژوبل او د ديره اسماعيل خان روغتون ته راوړل شول، ماشومان د بېړنيو پېښو په خونه کې په وينو کې لت پت پراته وو او د روغتون ډاکټرانو تر مابښامه ورته هېڅ ډول پاملرنه نه وه کړې! لدې پېښې چې د روغتون ډاکټران ژوبلو ماشومانو ته پاملرنه نکوي د ځوانانو ملي سازمان (NYO) غړي خبر شول سمدلاسه يې د ياد سازمان د پښتونخوا ايالت منشي او د گومل پوهنتون محصل شيرالله وزير تر مشرۍ لاندې د ډاکټرانو پر ضد احتجاج پيل کړد پښتنو ځوانانو ترڅنگ بااحساسه پښتانه ژورنالېستان هم راورسيدل او د ډاکټرانو پر ضد يې د روغتون مخې ته لويه لار وتړله، له احتجاج نه چارواکي خبر شول راغلل او له احتجاج کوونکو سره له خبرو اترو وروسته سمدلاسه د ژوبلو ماشومانو درملنه پيل شوه. يادې پېښې ته په ټولنيزو رسنيو کې پراخ انعکاس ورکړل شو. لدې وروسته د ۲۰۱۷م کال د د سمبر پر ۲۷مه نېټه محسود ژغورنې غورځنگ يوه ناسته راوبلله ناستې ته ملنگ خويه ځوان منظوراحمد پښتین او سعيدانور داسې جذابې او احساساتي ويناوې وکړې چې د جمعيت علمای اسلام گوند کشر او مشر ورته گوته په غاښ پاتې شول، دوى د پوځ لخوا په سيمه کې د ځاى پرځاى شويو ماینونو، پر پوځي جېک پوستونو له خلکو سره د بد چلند او له چاودنو وروسته په سيمه کې د پوځ لخوا د گرځبنديز لگولو پر ضد د پرلت اعلان وکړ چې د ۲۰۱۸م کال د فبرورۍ په لومړۍ نېټه به اسلام اباد ته څو او هلته به پرلت کوو تر څو چې زموږ غوښتنې نه وي منل شوي. له دغې ناستې پوره لس ورځې وروسته په کراچۍ کې يو ښايسته ځوان نقيب الله محسود لومړۍ احتطاف او بيا د پوليسو په يوه جعلې مقابلې کې په شهادت ورسېده، ددغه خبر له خپرېدو سره سمدلاسه د ځوانانو د ملي غورځنگ د مشر محسن داوډ لخوا د پېښې پر ضد د احتجاج اعلانونه وشول په کومو سيمو کې چې د ځوانانو ملي غورځنگ غړو شتون درلود احتجاجونه وشول، موږ سره له ملگرو د ديره اسماعيل خان احتجاج ته ورسيدو د شهيد نقيب الله محسود د جسد رارسيدو ته منتظر وو، دا وخت منظوراحمدپښتین او علي وزير هم رارسيدلي وو، دااحتجاج ځاى ته لاړو خو هر يو دومره په غم کې ډوب وو چې هېچا هم د خفگان له امله له يو بل سره مو خبرې ندي کړي، د مابښام تيارې له خپرېدو سره کورونو ته لاړو فېسبوک ته مې پام شو چې د نقيب الله محسود شهادت ټول پښتون قوم راپارولى دى، زموږ په کور کې هم دا ډول غم او خاموشي وه چې ته وا نقيب زموږ د کور غړى دۍ. پر سبا بيا هم احتجاج وشو خو بديختانه زه نه ورورسيدم ، ملگرو پرېکړه وکړه چې د فبرورۍ پر ۲۶ مه نېټه به اسلام اباد ته کاروان روانيږي ما له منظور پښتین نه وغوښتل چې زه هم پدې کاروان کې درسره ځم ، منظورپښتین راته په ورین تندي هرکلى ووايه دا چې زه په کلي کې اوسېدم او کاروان د ورځې ناوخت روان شو، نو زه دمنظورپښتین په مشوره سهار وختي ورپسې روان شوم دوى له بنو څخه راوتلي وو، ماته منظور زنگ وکړ چې په کوهاټ کې منتظر اوسه.

په کوهاټ کې له کاروان سره تر يوځاى کېدو وروسته مې بې حده زياته خوښي احساس کړه، پر ټولنيزو رسنيو له دوى سره زما د يوځاى کېدو خبر خپور شو ، دا چې زه دومره لوى سپى نه یم شهباز ستوريانى او فصیح الله چمتو وزير هم له کاروان سره يو ځاى شوي وو، د محسود ژغورنې غورځنگ د محسود قوم له دايرې وتو ته تيارېده او پښتون ژغورنې غورځنگ ته د داخلېدو شېبې رانږدې کيدې، کوهاټ کې ناوخت شو او دا وخت غورځنگ زما په شمول ۲۳کسيز شوى وو، موږ څو تنه هلته د مېشتو پښتنو سره د شپې تېرولوپاره لاړو منظورپښتین مو د امنيتي او نورو ستونزو له امله د کوهاټ پوهنتون له محصلينو سره ولېږه. کله چې سهار شو د دره ادمر خپل اپرېديو پر لور روان شوو، دقيقسر جمال اپريدي په کور کې راته د چاى او ناشتي ترتيب شوى وو، هلته يې موږ ته د شهيدنقيب الله مسيد فاتحه هم وکړه، موږ ورته کراچۍ کې د شهيد شوي سعيدگل اپريدي فاتحه وکړه، د يوېل سره له غمشريکۍ وروسته شريک احتجاجي لاريون وشو، دلته احمد انقلابي پښتین هم زموږ د کاروان ملگرى شو، کاروان د کراچۍ پر لور روان شو هلته پښتانه ليرې رېنگ روچ ته د هرکلي لپاره راوتلي وو، زموږ يې تود هرکلى وکړ او له رېنگ روچ څخه يې د حيات اباد تر فېز ټهري چوک پورې پياده بوتلو له ليرې ليرې ځايونو موږ ته د عوامي نېشنل پارټۍ غړي راغلي وو، د فبرورۍ ۲۷مه نېټه وه د باچاخان بابا او ولي خان بابا تلین لمانځل کيده د گوند ټول مشران هلته بوخت وو، خو بيا هم موږ پياده راغلو او د نورو شپېتو کسانو لپاره د مابښام د ډوډۍ ترتيب په باچاخان مرکز کې شوى وو، خو په حيات اباد کې د راټولو شويو کسانو له جملې دوو کسانو هلته د نه تگ خبره وکړه، ما محسن داوډ خبرکړ هغه په باچاخان مرکز کې موجود وو، نو دوى د ډوډۍ راوړلو خبره وکړه، ميا افتخارحسین، بشره گوهر بي بي، برېسټر سنگین خان، محسن داوډ او د شاه جي گل اپريدي په شمول نور ډېر مشران راغلل ويناوې يې وکړې، د دوى نه بغير دلته نور دقبایلي سيموعلمای کرام، مشران، استادان، ډاکټران، انجینران، محصلین... هم راغلي وو ويناگانې وشوي، موږ د شپې لپاره ټول ملگري يو ځاى لاړو زموږ سره پدې وخت کې شوکت عزيزشوکت او پروفیسر اخترخان وزير هم

یکشنبہ، د ۱۳۹۷ل کال د مرغومي ۱۶مه | د ۲۰۱۹ز کال د جنوري ۱۶مه، دویم کال، نهمه گڼه

ملگري شول، سبا يې موږ دلته پاتې کړو مازديگرمهال بيا په فېزتېري چوک کې پښتانه راټول شول ويناگانې وشوې دا ځل د منظورپښتین له درده ډکې وينا خلک ډېر متاثر کړل، شپه راغله ملگري دشپې لپاره سره وويشل شوو، سهار د چارسدې پر لور وخوځيدو دا وخت راسره عتيق وزير او خذيف افغان هم ملگري شول د چارسدې، مردان، او سوابى لپاره راسره محسن داوډ او ډاکټر مشتاق يوسفزي ملگرتيا وکړه، مردان ته په رسيدو سره سم د ضلعي ناظم حمايت الله مايار په گډون زيات شمېر پښتانه مخې ته راغلي وو، هلته ويناگانې وشوې او داسلام اباد پرلت لپاره د ننگ کولو غوښتنه وشوه، ورپسې کاروان د سوابۍ پر لور روان شو، کاروان د يوسفزيو له تاريخي تاوده هرکلي سره مخ شو د کاروان لپاره دوه غونډې ترتيب شوي وې، چې مشري يې د عوامي نېشنل گوند ملگرو کوله، اوله غونډه د شوي اډه کې د اميرالرحمن تر مشرۍ لاندې وه او دويمه د سوابۍ چوک کې د حاجي گل زامين شاه تر مشرۍ لاندې وه، دا هغه تاريخي غونډه وه چې اعلان پکې وشو چې شهيدنقيب الله د محسودو نه بلکې د ټول پښتون قوم شهيد دى نو ځکه نقيب محسود په نقيب پښتون بدل شو، اوس راسره د NYO پرملگرو سربېره د پښتون سټوډنټس فېډرېشن (PSF) ملگري هم يوځاى شوي وو، د سوابۍ نه هم دوه کسه ملگري له کاروان سره يوځاى شول له بده مرغه چې اوس يې نومونه زما له ذهن وتلي دي، کاروان د اسلام اباد پر لور وخوځېد موږ د شپې ناوخت د اسلام اباد جناح پوهنتون ته ورسيدو د ډوډۍ ترتيب د جناح پوهنتون محصلينو کړى وو، د ډوډۍ له خوړلو وروسته موږ سبا ورځې د پرلت لپاره پلان جوړ کړ، رياست زموږ د پرلت د ناکامولو لپاره وار له مخکې د پښتون قامي جرگې په نامه يو ټولگى جوړ کړى وو او هلته ناست وو، موږ ته د دوى ليرې کول اړين وو ځکه زموږ ملگري د هغوى له شوم پلان څخه خبر وو، دلته له خان زمان کاکې سره زموږ د ملگرو ليدنه وشوه په تحريک باندې هر اړخيزې خبرې وشوې او د ملگرو حوصلې لا پسې لوړې شوې دشپې مو تر درو ساعتو پورې بحث ورسره وکړ، دا هغه تاريخي شپه وه چې په سخته يخنۍ کې پښتنو ځوانانو د خپل قوم د روښانه راتلونکي لپاره دمحصلينو په ليليه کې ويښه تېره کړه، سهار له ناشتې وروسته د احتجاجي پرلت لورته وخوځيدو، منظور پښتین زه او درې نور ملگري هغه کېمپ ته ولېږلو په کوم کې چې له مخکې نه خلک ناست وو، موږ ورسره خبرې اتړې وکړې او موږسره يې ژمنه وکړه چې تر سبا پورې به کېمپ پرېږدي. موږ بېرته راغلو د منظور پښتین او نورو ملگرو سره مو مشوره وکړه او څو کسان مو ورته پرېښودل چې د شاه افغان وزير او وحيد محسود نومونه راته ياد دي، دوى ته مو دنده ورکړه چې د تيارې په خپرېدو سره به سمدلاسه هلته لگيدلي بېنرز ليرې کوي او پر ځاى به يې زموږ خپلې بېنرې او پينافلکس لگوي، چې سهار دوى راځي نو زموږ ملگري به تيار هلته ناست وي، يادو شويو ملگرو خپله دنده په ښه توگه ترسره کړه، موږ ته يې ووييل چې د اسلام اباد پښتنو د ترنول په سيمه کې تاسو ته غونډه نيولې ده تاسې هلته ځانونه ورسوئ، موږ چې هلته ورسيدو وه مو لېده چې خبره سرچيه ده، په هر صورت دا شپه ټولو ملگرو يو ځاى تېره کړه، يوه خبره چې ما د باچاخان په کتاب زما ژوند او جدوجهد کې لوستي وه خو ورسره مخامخ نه وم ، هغه د عدم تشدد خبره چې موږ ملگرو په منظورپښتین کې وليده، هغه به ملگرو ته هره شپه د عدم تشدد تېليخ کاوه، او ورته ويل به يې چې څوک درته ښکښل کوي او که وهل کوي د عدم تشدد لاره نه پرېږدو، ملگرو ښه په مينه د منظورپښتین خبرې اوريدې او منلې هغه ورځ مې په عملي ډول دپښتون قوم مينه او ورورولي وليده.

سهار شو موږ ټول د ترنول په سيمه کې راټول شوو بيخي زيات خلک راغلي وو، کنتيېنر دوه جوړ شوي دي، روان شوو په يوه زاړه ټيکسي موټر مې اواز وکړ چې پکې زه(الله نور ننگيالى وزيرې)، منظور پښتین، احمدانقلابي پښتین او خذيف افغان د پرېس کلب لور ته روان شوو کله چې اسلام اباد پرېس کلب ته نږدې شوو نو له شا څخه د NYO او PSFملگرو ټينگار کاوه چې منظورپښتین به د جلوس په شکل کې کېمپ ته داخلوي، موږ هم ورسره ومنله ملگرو يو بل ته د ځنځير په ډول لاسونه ورکړل او دايره موجوره کړه، منظورپښتین مو د دايرې منځ ته داخل کړ خلکو نارې پيل کړې چې نر پښتون، باتور پښتون، منظور پښتون موږ پداسې حال کې د ځوانانو د نارو او شعارونو په بدرگه کېمپ ته داخل شوو چې استاد اخترخان وزير هم راسره وو، پر سټېج ولاړ کس نه مې مايک واخيست او شعارونه مې بيا تکرار کړل لاندې ناست خلک ټول حيران شول د کنتيېنر په رارسيدو سره مشران کسان وختل تر څو خپلې ويناوې وکړي لومړۍ نوبت منظورپښتین ته ورکړل شو منظور داسې سپينې سپينې خبرې پيل کړل چې ناست خلک بيخي هک پک شول دشپې تر دوولسو بجو مو پر کنتيېنر ناستو کسانو سره پدې جنجال وو چې کله به يې دا ځنگه ازادي ده ترانې غږولو ته اجازه نه ورکوله او کله هغو نارو ته چې : يې جودهشت گړدي هي، اسکي پيچېې وردې هې موږ له ډېرو سختو ستونزو سره لاس او گړېوان وو چې يو جنجال به مو هوار کړ بل به يې جوړ کړى وو، وروسته بيا ورو ورو زموږ د فکر ملگري په زياتيدو شول، پر ملتپالو گوندونو سربېره د دقامي وطن، مذهبي گوندونو او پاکستان تحريک انصاف مشران هم نوبت په نوبت راغلل او ويناگانې به يې کولې دا وخت موږ يوه فيصله وکړه چې منظورپښتین به هره ورځ يو ځل وينا کوي خو چا نه راسره منله بالاخره به څوتنو ملگرو په زور سټېج ته وخېژاوه لاندې ملگرو به دومره سخته نعره بازي کوله چې د سټېج مسؤل به مجبور شو چې تقرير ورکړي ، دلته يوه خبره خوندوره وه چې افراسياب خټک، محسن داوډ، علي وزير ،ثناءعجاز، بشره گوهرې بى، شهاب الدين ، شاه جي گل او دغه دوه نور ملتپال گوندونو څخه به کسان راغلل پخپلو جذباتي ويناگانو به يې د ملگرو حوصلې لا پسې لوړې کړې، پرلت ته له پاکستان سربېره د نړۍ له گوټ گوټ څخه بااحساسه پښتانه راغلل او شرکت يې وکړ، سرکاري او درباري مشرانو

هڅې پيل کړې وې چې پرلت په څه طريقه ختم کړي، موږ د دوى هر شوم پلان ته متوجه وو، بالاخره وزيراعظم د ملاقات غوښتنه وکړه زموږ له لوري يو منظورپښتین وو خو د ټولو کافي وو، چې بېرته راغلل ويل يې چې خبرې ټولې ومنل شوې او دلته نور پاتې کيدل هېڅ مانا نلري، سرکاري او درباري مشرانو خبره قبيلو ته بوتله خو موږ ټولو پښتنو ځوانانو منظورپښتین ته د فبرورۍ په شپږمه نېټه د شپې پر ۱۲جو ووييل چې موږ درسره يو دغه يې وخت دى چې پرلت ختم نکړې، منظور پښتین زموږ خبره ومنله خو دمشرانو جرگې ته بيا ورغلو خو دوى له منظور پښتین څخه بيخي پوښتنه ونکړه ځکه دوى ته پته وه چې د منظور ځواب به نه وي، نو دوى لاسونه پورته کړل او د سټېج پر لوري د اعلان لپاره روان شول، د ځوانانو زغم بيخي ختم شوى وو، موږ هڅه وکړه چې ځوانان له مشرانو سره لاس او گړيوان نشي خو مشرانو ته هم حالت معلوم شو هغه نر وو چې پښې يې ايستلې د دوى شوم پلان مو ناکام کړ، د پاکستان رسنيو خبر خپور کړ چې پرلت ختم شو، خو موږ د ټولنيزې رسنۍ (فېسبوک) له لارې ژر ژر هڅه وکړه چې خلکو ته دا خبر ونه رسېږي چې پرلت ختم شويدى، پدې وخت کې راغلي عام خلک مو يوې خواته کړل چې څوک شر جوړ نکړي، ماته شاه افغان اواز وکړ چې منظور پښتین د غواړي دوى هلته هوټل کې ناست وود استخباراتو کسانو مو ځاى معلوم کړى وو راغلل خو موږ هلته د ډوډۍ په بهانه پاتې شوو کله چې د استخباراتو کسان لاړل نو شاه افغان او منظورپښتین خپل موبايلونه بند کړل، او د شاه افغان اطاق ته دشپې لپاره لاړو هغه شپه سخته شپه وه په امتحان کې گير وو خو ملگري موټکړه خلک وو شپه پرشپه يې د هرڅه ذمه وارۍ پر غاړه واخيستې نديم سرور، شاه افغان، سالارزي او دجناح پوهنتون نوروپښتنو محصلينو تر سبا غرمې پورې هرڅه برابر کړل سټېج د پخوا په څېر کنتيېنر نه وو خو بيا هم زموږ کار جوړ شو، ماته منظور په خيمه کې وويل چې لاسي لوډسييکر نظيف لالا ته ورکړه چې پښتنو ته خپل تاريخ بيان کړي، او د ناستو کسانو توجه ترهغې وساتي ترڅو چې سټېج تيار شوى نه وي، دا ځل هم استخباراتي ادارو خپل کسان پرلت ته داخل کړي وو تر څو پرلت ختم کړي او دپښتنو ترمنځ کرکه خپره کړي خو دا ځل هره ورځ د منظور تقرير وو خلکو به يې په ډېر غور خبرې اوريدلې د علي وزير، محسن داوډ او خان زمان کاکې ويناگانو د خلکو حوصلې لاپسې لوړې کړې، د حکومت سره د مذاکراتو لړۍ پيل شوه د وزيراعظم نه وروسته د پوځ له وياند جنرال اصف غفور سره لس کسيز پلاوي ليدنه وکړه، چې منظورپښتین، محسن داوډ، ټمرين وزير، شاه فيصل غازي، عبدالله ننگيال، ابوبکرمسيد او زه الله نورننگيالى وزير پکې شامل وم پدې ليدنه کې چې موږ کومې خبرې د پوځ وياند ته وکړې بل هېڅوک يې ورته نشي کولاى، په بله ورځ ملگرو د پوځ له بل جنرال سره ليدنه وکړه، د پوځ جنرال ځوانانو ته وويل چې تاسو ولې زموږ هرڅه په اوږو لاهو کړل نو منظورپښتین سمدلاسه خبره ورغبرگه کړه چې اوس مو صرف اغاز کړيدى تاسې خپل ظلم بند کړئ، لدې وروسته د پوځ جنرال دوى ته ژمنه ورکړه چې ستاسو غوښتنې به منل کيږي ورسره بل جنرال ته يې دنده ورکړه چې د وزيراعظم لخوا ورکړل شوي ليکلي ژمنې ورسره ومني او کار پرې پيل کړي، بېرته راغلو منظور ملگرو ته وويل چې د هرپښتانه کورته ورځو د يووالي خير ترې غواړو که چا درته سپکه خبره کوله سپکه خبره به نه ورته کوئ که چا د کاڼي گوزار درباندي کاوه خير دى دوى به نه پوهيږي د کاڼي گوزار مه پرې کوئ د مابښام ناوخت د پرلت دختميدو اعلان پدې شرط وشو چې که ليکلي شوي وې ژمنې ونه منل شي موږ به بيا حرکت کوو، هرڅوک پخپل لوري وخوځيدل موږ د شوکت عزيز شوکت په انقلابي ترانه عادت شوي وو، کور خوند نه راکاوه دوه ورځې وروسته په ستره محکمه کې د شهيدنقيب الله محسود قضيه اوريدنه وه زه، شاه افغان او اسماعيل مسيد د وکيل عبدالرحيم سره هلته لاړو چې پر رسيدو سره د منظور پښتین پيغام راغى چې سبا ته د پوځ له جنرال سره په واپنه کې ليدنه لرو ځان راورسوه، شپه مې ديره اسماعيل خان ته راورسوله بل سهار دعدنان بېټې ، انور سليمان خپل او نوروملگرو سره يوځاى واپنه ته ورسيدو د پوځ له جنرال سره مو تر ناوخته ليدنه وکړه هماغه پخوانۍ سختې خبرې اتړې مو سره تبادلې کړې موږ سره يې تل د دروغو وعدې کولې خو ترسره کول يې نه، منظورپښتین ته پدې ورځ وزيرو مېلمستيا کړي وه له ډوډۍ نه وروسته زه په واپنه کې پاتې شوم او دوى ديره اسماعيل خان ته لاړل ځکه په سوات کې يوه ماشومه په ظلم وژل شوي وه منظور د هغې غم په سر اخيستی وو تر څو سوات ته ځان ورسوي، زه د دوو ورځو لپاره کور ته راغلم خو دوه ورځې تېرې نه وې چې د سويلي پښتونخوا د تگ لپاره په جوړه شوي کمېټه کې مې نوم راغى چې علي وزير ، لياقت يوسفزى، ډاکټرمشتاق، ډاکټر گلمرجان، عبدالوحيد مسيد، جمال ماليارمسيد، امين شاه او کاکاشفيع ترين هم راسره ملگري وو، د سويلي پښتونخوا له جلسې نه وروسته زه او عبدالوحيد د کراچې جلسې د کمېټې جوړولو لپاره لاړو هغه لا ختم نه وه چې دپېښور د جلسې اعلان وشو، بيا دلاهور، او بيا دسوات او بيا چې تر ټولوزيات يې سترې کړو دکراچې جلسه وه، وروسته د روژې درخستۍ لپاره واپنه ته راغلم د اختر نه وروسته په ټولټاکنو کې بوخت شوو چې په منځ کې يې د ديره اسماعيل خان دجلسې اعلان وشو له ديره اسماعيل خان وروسته مو د بني گل په جلسه کې حوصلې لاپسې لوړې او ارادې مطبوطې شوې ، دا چې د نيولو او وژلو لړۍ همداسې روانه ده خو موږ هم قسم خوړلى چې زموږ په ژوند خو پښتون قوم سوکالي او خوشالي ونه ليده تر څو موچې راتلونکو نسلونو ته ازادي او خوشالي نه وي راوړي تر هغو به خپله مبارزه جاري ساتو که د سر په قيمت هم وي.

سر ورکوو خو سنگر نه ورکوو.

په اخر کې له هغو ملگرو بڅښنه غواړم چې له ما يې نومونه هېر او يا يې پاتې دي.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**